

den Signatarmagt, eller som ikke skulde finde Anvendelse overfor alle andre Lande, som værende i Strid med Protokollen.

Dette Forslag blev ikke diskuteret i Detailler, men henvist til Behandling i Koordinationsudvalget. Heller ikke her blev der Mulighed for en indgaaende Drøftelse, da Udvalget, der først mødtes den 31. August, skulde have sin Beretning færdig til det europæiske Studieudvalgs Møde den 3. September og skulde behandle de andre Underudvalgs Beretninger. Man var dog enig om, at en nærmere Undersøgelse af det var nødvendigt paa Grund af de mangfoldige Problemer, det rejste. Under Forbehold af Forsamlingens Godkendelse foreslog man derfor Nedsættelsen af et særligt Udvalg. Forsamlingen samtykkede i Udvalgets Nedsættelse.

Dettes første Møde blev afholdt i Dagene fra den 2.—5. November. Det resulterede i Afgivelsen af en Beretning, der konkluderer i følgende:

1. Udvalget bifalder den grundliggende Tanke til Forslaget om Oprettelsen af en økonomisk Ikke-Angrebsagt.

2. Det bekræfter Muligheden af et fredeligt Forhold mellem Stater, som har forskellig økonomisk og social Struktur, og understreger Nødvendigheden af, at Stater i deres økonomiske Forbindelser alene ledes af det økonomiske Livs Behov og ikke af nogen Betragtning, som udtrykkelig er afledet af Forskelligheder i politiske og sociale Systemer.

3. I Betragtning af de forskellige Fortolkninger af Forslagets Udtryk og af Vanskeligheden ved indenfor en saadan Pagts Rammer at fastslaa, hvad der skal forstaaes ved Angreb, Diskrimination etc., og under Hensyn til, at Forslaget ikke synes egnet til at opnaa enstemmig Antagelse eller blot Antagelse af et Flertal indenfor Udvalget, samt endelig i Betragtning af, at det er nødvendigt paany at undersøge Spørgsmaa-

let under Hensyntagen til den Diskussion, som har fundet Sted i Udvalget, har dette besluttet at mødes igen og optage Spørgsmaalet til fornyet Drøftelse forinden Studieudvalgets Møde i Januar 1932.

De forskellige Regeringer er anmodet om at fremkomme med deres Bemærkninger til Forslaget inden nævnte Møde.

Landbrugskredit.

Spørgsmaalet om Organisationen af Landbrugskrediten falder i to Afdelinger:

- A. Ydelsen af Kredit paa lang Frist og
- B. Ydelsen af Kredit paa kort Frist.

A. De Bestræbelser, der har været udfoldede for at organisere Ydelsen af Kredit paa lang Frist, har fundet deres Udtryk i *en international Konvention angaaende Oprettelse af et internationalt Landbrugskreditselskab*. Konventionen blev paa et Møde i Genève i Studieudvalget for europæisk Sammenslutning den 21. Maj 1931 undertegnet af følgende Lande: Tyskland, Belgien, Bulgarien, Czekoslovakiet, Estland, Frankrig, Grækenland, Italien, Letland, Luxemborg, Polen, Portugal, Rumænien, Schweiz, Ungarn og Jugoslavien. Indtil den 30. September, da Fristen for Undertegnelse udløb, havde yderligere Danmark*), Finland, Holland, Lithauen, Spanien, Storbritannien, Sverige og Østrig underskrevet, saaledes at ialt 24 europæiske Lande har undertegnet; Albanien, Norge og Irland er de eneste Medlemsstater, der ikke har gjort det.

Formaalet med Oprettelsen af det internationale Selskab er ifølge Konventionens Indledning at lette de finansielle Byrder, som tynger Landbrugsproduktionen i de forskellige Lande, at formindske Omkostningerne, som for Øjeblikket opsluger en altfor stor Del af Udbyttet, og at forøge Landbrugernes Købeevne.

Efter Konventionens Ordlyd staar den ved Oprettelsen af det internationale Selskab skabte Adgang til Landbrugskredit

*) Danmark forbeholdt sig ved Undertegnelsen den 25. September for sit Vedkommende at gøre Konventionens Ikrafttræden afhængig af, at Norge og Sverige ratificerede Konventionen og satte den i Kraft. Sverige havde taget et lignende Forbehold vedrørende Danmark og Norge.